

1892-08-06

þÿ ^ 0 ¬ Æ ¿ Å

þÿ • Å µ Å ½ · Ä ¹ º ì Á ì³ Å ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8705>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμια
Πάπρος
Χωμάθσια

Ἐπέχε Μονή ἐν Κύπρῳ ἦτις ἠδύνατο νὰ
ἀποχρηθῆ ἐπὶ μοναστικῇ ἡσυχίᾳ ἐκ τῆς ὀλικῆς προ-
σόδου τοῦ ἀγίου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀνεκωπησαν
αὐταὶ εἰσπραξαὶ ἀτομικῶν συμβεβημένων καὶ
προσωπικῶν παθῶν. Ἡ Μονὴ Ἀγ. Νικηφόρου,
μία τῶν Κοινοβίων σταυροπηγιακῶν κληρομέ-
νων Μονῶν, διοικεῖται ἀπὸ μακρῆς σειρᾶς ἐπι-
σκόπων τῆς Πάπρου Ἐπισκοπῆς. Ὁ Ἡγουμένους, οὗ-
τος εἶνε πασίγνωστον ὅτι ὡς πρῶτον μέλημα
τοῦ βίου του εἶχε τὴν ὀλικὴν πρόσδον τῆς Μο-
νῆς καὶ κατώσθωσι διὰ τῆς παραδειγματικῆς
δραστηριότητός του νὰ βελτιώσῃ σημαντικῶς
τὴν Μονὴν δι' οἰκονομικήσεως νέου κτηρίου, δι'
αὐξήσεως τῶν κτημάτων της καὶ κ.λπ. Ἡ Πανιερό-
της του, ἀπλῆς μορφώσεως, ἀλλὰ δραστήριος
ἐργάτης τῶν συμβεβημένων τῆς Μονῆς, ἀκολου-
θεῖ τοῦς μᾶλλον μεροφωμένους ἡμοσχόλους
τοῦ δὲν εἶχε δυστυχῶς νὰ δεῖξῃ σχολεῖα, Νο-
σοκομεῖα ἢ ἄλλου ἡθικῶς, καρποῦς, ἀλλὰ δὲν
εἶχε τοῦλάχιστον νὰ δεῖξῃ τὰ χρεῖα των. Ἐν
ταύτοις, ὡς κνωτέριον εἶπον, αὐθιμά τι φθόκου
καὶ ἀτιμικῶν συμβεβημένων δὲν ἐπικουσαν ἀπὸ
καίρου εἰς καιρὸν νὰ διαταράττωσι τὴν ἡσυχίαν
τοῦ Ἡγουμένου καὶ ἠναγκασθῆ πλέον ἢ ἀπὸ
τῆς δόσης λόγον εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὑπὸ τὴν
ἐπιτήρησιν τῆς ἡποίας εἶνε τεταγμένη ἡ Μονὴ
ὀνείκην, τὸ δὲ πρᾶγμα κατέληγεν εἰς τὴν αὐ-
ξήσιν τοῦ πρός τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν κανονικοῦ
μέχρις οὗτο ἐφθάσε τοῦτο εἰς τὸ στρογγύλον
ποσὸν τῶν β. 20.

Ἐλευτησίως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀντίπραξιν, ἔλαθε:

χαρακτῆρα δραστηώτερον, ἢ δὲ Ἀρχιεπισκο-
πῆ, ὡς μὴ φέρεται ὑπέικασα ἀνεῖ τῆς διοί-
σης ἐξετάσεως εἰς τὰς τυχόν διαβολὰς ἐπιβη-
εἰς τρόπον ἀνατρέποντα τὸ καθιστῶς καὶ προ-
τοιμάζοντα τὴν ἐντέλη καταστροφὴν τῆς Μο-
νῆς, χρεῖν ἴσως τῆς ἀξιολογίας μετὰ τὰ ἄλλα ἐκ-
ληκτικὰ πράγματα τῆς Κύπρου. Ἡ Ἀρχιε-
πισκοπὴ ἐπέβαλε συνταγματῆς εἰς τὸν Ἡγουμέ-
νον, δοῦσα φῆρον εἰς τοῦς β. β. πατέρας, οἱ
τινες βεβῶσαν ἐν τῇ Μονῇ καὶ τὸ δικαίωμα ἀρ-
νητικῶς εἰς ἑαυτοῦς. Πῶς ἀντελήφθησαν τοῦ
ἡκαιώματός των τοῦτο οἱ πατέρες εἶνε ἐν-
καλον νὰ μαντεύσῃ τις. Ἐγεννήθη ἡ διαίρεσις,
πρᾶγμα τίως ἀγνωστον ἐν τῇ Μονῇ, ἐνόμισαν
ὅτι τοῖς ἐμοιζήθησαν τὰ κτήματα τῆς Μονῆς,
χωρὶς ὅμως νὰ γείνη καὶ ἡ μείρα, καὶ ὑστηρί-
ξαι ἡ Μονὴ βραίνει εἰς τὸν ὄλεθρον τῆς Πόλις
δὲ ἡ μόνη κατὰ τοῦ Ἡγουμένου καταγγελία,
ὅτι ὑποστηρίζει δίκαιως ἕνα ἰδιώτη συγγενῆ του
ἢ ἄν ἡ ὑπόθεσις εἶχε ὑπόστασιν, ὁ Ἡγουμένος
ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν πρὸς τοὺς συναδέλφους, του
κατὰ τὸ ὅτι ὑποστηρίζει ἕνα συγγενῆ καὶ, διὰ
ταῦτα ἡ Μονὴ εὐπρεπεί.

Περαιτέρω, τὰς ἀναγκάσας ταύτας γράμ-
μας καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ
ἀμόδιοι πρέπει νὰ προλάβωσι τὴν κλιπάζου-
σαν γαλάζωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμά-
των διὰ τῆς θεσπίσεως ἰσχυρῶν κανόνων, ἐφ'
ὧν νὰ δικαιοῦνται τὰ ἐκκλησιαστικὰ καθιδρύ-
ματα, ἀλλὰ καὶ πρῶτον ἐπίβηαι ἡ θεία ρηστο-
αὐτῆ λύσις τὸ ἐξ ἀμνημονεύτων γράνων καθι-
στῶς δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῆται καὶ ἀνατι-
πῆται κατὰ τῆς εἰσηγήσεως ἰδιωτῶν ἀπεβλε-
πόμενων εἰς ἰδιωτικά συμφέροντα καὶ ἄλλα γα-
μὰ παθη.

Πάρις.